

Mina RƏŞİD

AİLƏ ALBOMU

Bizim də evimizdə
Ailə albomu var.
Ona baxanda sanki
Hamı yanımda olar.

Bax, bu mənim babamdı,
Bu da sevimli nənəm.
Nənəm nağıl deyəndə
Ən çox sevinən mənəm.

Bu əmim, bu bibimdi,
Bu da xalamla dayım.
Mən kənddə keçirəcəm
Dayımla gələn yayı...

Doğum günüm gəlirmiş-
Anam dedi, üzülmə.
Albomdan çıxıb hər kəs
Sabah gələcək bizə.

GÜLƏN

Məktəbə hazırlaşır,
Siyahı tutub Gülən:
Gonbul, rəngli karandaş,
Kağız, qayçı və qələm.
Nəsə düşür yadına,
Hey uzanır siyahı.
O bir yaş da böyüyüb,
Çox şey lazımdı axı...

ŞƏHƏRDƏN GƏLİB XƏZRİ

Xəzri şəhərdən gəlib,
Əlinə çubuq alıb.
Vurur gülə, ağaca,
Elə bil ki, od olub.

Birdən elə qışqırır,
Qorxudan rəngi solur.
Bilmirdi ana toyuq
Bu qədər hirsli olur.

ÇOX SEVİRƏM BABAMI

Yusif deyir, hamıdan
Çox sevirəm babamı.
Bilirsinizmi, mənim
Babam qoyub adımlı?

İstəyirəm həmişə
Babam olsun yanımda.
Nənəm olsun yanımda,
Anam olsun yanımda,
Atam olsun yanımda.

İLHAMIN BEŞ YAŞI VAR

İlhamın beş yaşı var,
Hazırlığa gedəcək.
O, məktəbə gedəndə
Nənə nələr edəcək...

“İstiqlanlı baladı”,
Nənəsi hey söyləyir.
İlham da nə vaxt baxsan,
Nənəni tərifləyir.

Nənəsi pay gətirib
Heyva, fındıq, almadan.
İlham deyir ki, nənəm
Qayğıkeşdi hamıdan...

NƏNƏM BƏHMƏZ BİŞİRİB

Nənəm bəhməz bişirib,
Dadlı, qara şirədi.
Deyirəm ki, ay nənə,
Axı tutlar ağ idi...

MƏKTƏB HƏSRƏTİ

Kamil birinci sinfi
Çox həvəslə bitirdi.
Sonra bu yay tətili
Bir üzüntü gətirdi.

Çantasını oxşayıb,
Ciblərini yoxladı.
Özünə gərək olan
Kitabları topladı.

Tez bir nağıl öyrənib
Anasına danışdı.
“Məktəb nə vaxt açılır?”
Həyəcanla soruşdu...

On gün keçdi, Kamilin
Məktəb həsrəti bitdi.
İkinci sinfə Kamil
Böyük sevinclə getdi.

SEHRLİ QUTU

Cizgi filmi göstərir,
Hərdən nağıl danışır.
Unuduram dərsimi,
Başım ona qarışır.

Görürəm ki, uşaqlar
Sevinirlər, gülürlər.
Gah nəğmə oxuyurlar,
Gah şeir söyləyirlər...
– Bayaقدan seyr etməkdən,
Oğlum, daha doymadın?
Söndür televizoru!
– Səsi gəlir anamın.

Bu sehrlı qutudan
Gözüm niyə doymayı?
Oyy... dərslərim qaldı ki!
Anam məni çağırır...

OYNAYAN MAŞIN

Qara maşın oynayır,
Ata, bir bax sən ona.
İçi dolu nəğmədi,
Maşına bax, maşına.

Maşın elə oynayır,
Küçəmizə sığmayır.
Nəğmə yüksəlir göyə,
Uşaqlar da oynayır.

Atılıb düşə-düşə
Bir anda gözdən itdi.
Ata, görən, maşında
O nəğmə hara getdi?

QARANQUŞ

Dayımın daxalında
Yuva qurub qaranquş.
Heç bir kəsdən qorxmayan,
Mənimlə dost olan quş.

Toxunmuram evinə,
Axı mənə güvənir.
Balaları yuvada
Yemək dalınca gedir.

O, mənə görüb uçmur,
Balasını yedirdir.
Anam deyir, qaranquş
Bizə etibar edir...

AYTƏNİN GÜLLƏRİ

Bu nə gözəl həyətdi,
Hər tərəf gül-çiçəkdi.
Aytənin özü kimi
Gülləri də göyçəkdi.

Şəklimizi çək, ana,
Ağ güllərin içində.
Sonra da bu qırmızı
Qönçələrin içində.

Sarı, çəhrayı güllər
Elə bil ki, çətirdi.
Birini də burda çək,
Şəkil olsun ətirli...

AY BİZDƏN KÜSÜB

Aytən Səmaya baxır,
Ay görünür gözünə.
Deyir, ay bizdən küsüb,
Çıxmayıb göy üzünə.

QIŞDAN KÜSMÜŞƏM

Oynamıram qartopu,
O gün qışdan küsmüşəm.
Bax, o qara bürünmüş
Qara daşdan küsmüşəm.

O gün elə sürüşdüm,
Başım da daşa dəydi.
Qış xoşuma gəlmədi,
Qarla buz mənə döydü...

"İndi ulduzlar kimi
Qar qəşəngdi" – deyirlər.
Məni incitdiyini
Bəs niyə söyləyirlər?

DOVĞA

Dovğa bişirib anam,
Mənsə durub baxıram.
Dovğa dadlı olsa da,
Yeməyə cox qorxuram.

İsti-isti götürüb
O gün ondan içmişəm.
Dilim elə yanıb ki,
Mən dovğadan küsmüşəm.

"Günah dovğada deyil" –
Anam deyir, tələsmə.
Dovğa səni gözləyir,
Oğlum, sən ondan küsmə...

